

клетвопрестѣпниците! Да живѣе князь Александъръ!

Народътъ одобрилъ думитѣ на Стамболова. —Така е! извикалъ единъ уменъ гражданинъ. Ако князътъ има вина, нека се свика Велико народно събрание и предъ него той да даде смѣтка за своитѣ дѣла.

И това било право. Никой, нито офицеръ, нито чиновникъ, нито гражданинъ, нито владика, не може да пжди и оскърбява княза. Върховенъ сѣдия е само Великото народно събрание, избрано отъ цѣлия народъ и упълномощено за това.

Народътъ въ Търново упълномощилъ Ст. Стамболовъ, като председателъ на Народното събрание, който стои по-горе и отъ министри, и отъ военни, и отъ всички, да се погрижи да се намѣри княза и да се повърне въ България. Стамболовъ веднага съобщилъ по телефона на всички българи по селата и градоветѣ, че князътъ е изпжденъ отъ клетвопрестѣпници, а не отъ законнитѣ власти. Той помолилъ вѣрнитѣ офицери на княза и отечеството, чиновниците, добритѣ граждани да се сбератъ наедно, да хванатъ клетвопрестѣпниците и да поискатъ връщането на княза. Съгласно Конституцията Стамболовъ наредилъ княжеско намѣстничество отъ трима души да поеме управлението, докато се завърне князътъ. Бригадниятъ командиръ въ Пловдивъ Муткуровъ отговорилъ на Стамболова, че той съ всичкитѣ си офицери и войници остава вѣренъ на княза и дава своята помощ на Стамболова да възвърнатъ княза. Обадили се и отъ другитѣ градове военни и граждани, че не одобряватъ изгонването на Александра.